

BF

19. BLATENSKÝ FOTOFESTIVAL

téma: ČAS
21.–22. 9. 2024

Není-li uvedeno jinak, jsou výstavy
přístupné pouze o festivalovém víkendu
sobota 9:00–18:00, neděle 9:00–17:00
vstupné dobrovolné | www.fotofestival.cz

MĚSTSKÉ MUZEUM BLATNÁ

Peter Župník | Pred očami
Jaroslav Beneš | Ze Série L. D.
14. 9.–10. 11.
hlavní výstavy

CHODBA MĚSTSKÉHO MUZEA BLATNÁ

Kateřina Göttlichová | Moje vnoučata
otevřená scéna

KOBKY MĚSTSKÉHO MUZEA BLATNÁ

Jana Bauerová | Ve stopách
Jiří Bžoch | Zub času
Petra Dachtler | Betonové memento
Barbora Knobová | Kůže, kterou nosím
Vladimír Skalický | Čas jednoho stromu
Gabriela Štanclová | Proměny
Svatopluk Velkoborský | 1692 dní
otevřená scéna
Liberecká škola foto•grafická |
Akce 14424
hlavní výstavy

ZÁMEK BLATNÁ, STARÝ PALÁC

Jan Pohribný | Spi, rituální krajino!
Rudo Prekop | Kosmos
Lena Gallovičová | Živá voda,
světá voda
hlavní výstavy
Aleš Jungmann | 1/125 vteřiny
otevřená scéna

KAPLANKA

Martina Grmolenská | Hola
Futuro / Ahoj, budoucnosti
otevřená scéna

KAPLE SV. MICHAELA ARCHANDĚLA PŘI KOSTELE NANEBEVZETÍ PANNY MARIE

Miroslav Hlinka | Momenty ticha
hlavní výstavy

INFOCENTRUM, GALERIE V ÍČKU

Hana Pešková | Má tichá zahrada
5. 9.–10. 11. | *otevřená scéna*

KULTURNÍ KAVÁRNA ŽELEZÁŘSTVÍ U ŠULCŮ

Miroslav Němeček |
Čas, co nikdy nebyl
17. 9.–10. 11. | *hlavní výstavy*

VE STODOLE, TYLOVA 294, BLATNÁ

Václav Němec | Karavany
Kateřina Smidová | Když čas nehraje
svou roli
otevřená scéna

NA DVORKU, TYLOVA 274, BLATNÁ

Simona Kala | Pod vlivem měsíce
otevřená scéna

U BÍLÉHO LVA

Valdemar Bednarz | Smutná krajina
(Horní Slezsko)
Daniela Búryová | Sestry
Michal Frýda | Ryba žije
Marek Koliha | Anatomie času
Šárka Košatecká | Z nouze ctnost
Martina Koubková | I hate when it
is 2:30 PM / Nesnáším, když je 14:30
Lenka Krejčová | Za pět minut dvanáct
Tomáš Loukota | 4 648 hodin
Filip Machač | Míř než nic
Václav Malinský | Zlomky dětství
Marta Režová | Ukolébavka
Lubomír Stiburek | Hodiny prchají...
Šárka Valášková | Okamžik
Lenka Zavadilová | Byla jedna škola
Michael Židův | Stejný čas,
jiná doba
**Střední uměleckoprůmyslová
škola Uherské Hradiště** | 0–23
otevřená scéna

© Jan Pohribný

HLAVNÍ VÝSTAVY

PETER ŽUPNÍK | Pred očami

Pre Petra Župníka je typická práca v celkoch, diptichoch či triptichoch. Práve v tejto vzájomnej pozícii sa nám otvárajú nepovšimnuté a ľahko prehliadnuteľné zátišia, krajiny, či až grafické listy. Peter nám ukazuje svet, ktorý máme „pred očami“, ale nevidíme ho. Tak, ako dobrý portrét nezobrazuje len človeka, ktorý sedel modelom, ale prenesene je zároveň portrétom autora, tak aj fotografie Petra Župníka nie sú len fotografiami viditeľného sveta, ale aj fotografiami neviditeľného. Je to bytostný autor.

Na všetkých cestách svetom ho sprevádzal fotoaparát. Neúnavne, nepretržite, neortodoxne sa každá zdanlivo zanedbateľná chvíľa mení na príležitosť. Prechádzka, parkovisko, ulička, mačka, havran, tekvica, okno, kopec... čokoľvek sa imaginatívnym pohľadom mení na zdroj inšpirácie. Peter Župník má v svojom bohatom portfóliu desiatky otvorených tém, prístupov a obsahov. Jemné chvenie medzi predmetným a abstraktným, medzi precízne remeselným a triviálnym.

JAROSLAV BENEŠ | Ze Série L. D.

Fotografuje od konce 60. let. Profesionalizoval

se v plzeňském Divadle Alfa, ale v závěru 70. let se již zabýval převážně volnou tvorbou. Jejím vystavením dal v roce 1980 najevo, že se hlásí k pokračovatelům metafyzické linie vytyčené klasiky. Nyní užívá digitální aparáty a plnou škálu barev. Tajuplné obrazy nadále staví z prchavých odlesků, zachycovaných v prostředí utvářeném moderními a postmoderními architekturami. Platí to i pro Serii L. D. Sám tvůrce říká: „Pařížská čtvrť La Défense byla zatím největším ateliérem, který jsem používal. Uvědomte si, že většina obrovských staveb, ze kterých se tato část Paříže skládá, slouží jako úřady a správní budovy. Když tam zavítáte

PROGRAM Blatenského fotofestivalu

Sobota 21. září

- 1 10:00 | **Kulturní kavárna Železářství U Šulců**
zahájení
- 2 10:20 | **Infocentrum**
setkání s Hanou Peškovou
- 3 10:30 | **Chodba Městského muzea Blatná**
setkání s Kateřinou Göttlichovou
- 3 10:35 | **Městské muzeum Blatná**
setkání s Peterem Župníkem a Jaroslavem Benešem
- 4 11:00 | **Kobky Městského muzea Blatná + Kaplanka**
setkání s Janou Bauerovou, Jiřím Bžochem, Petrou Dachtler, Barborou Knobovou, Vladimírem Skalickým, Gabrielou Štanclovou, Svatoplukem Velkoborským, Libereckou školou foto•grafickou a Martinou Grmolenskou
- 5 14:00 | **Zámek Blatná**
společné foto
- 5 14:10 | **Zámek Blatná, Konibar**
setkání s Lenou Gallovičovou
- 5 14:20 | **Zámek Blatná, Starý palác I. patro**
setkání s Alešem Jungmannem
- 5 14:30 | **Zámek Blatná, Starý palác II. patro**
setkání s Janem Pohribným a Rudo Prekopem
- 6 16:00 | **Kinosál, Sokolovna**
přednáška Rudo Prekopa | Imaginativní fotografie
- 6 17:30 | **Kinosál, Sokolovna**
Ozvěny Fotojatek

Neděle 22. září

- 1 10:00 | **Kulturní kavárna Železářství U Šulců**
setkání s Miroslavem Němečkem
- 7 10:20 | **U Bílého Lva**
setkání s Valdemarem Bednarzem, Danielou Búryovou, Michalem Frýdou, Markem Kolihou, Šárkou Košateckou, Martinou Koubkovou, Lenkou Krejčovou, Tomášem Loukotou, Filipem Macháčem, Václavem Malinským, Martou Režovou, Lubomírem Stiburkem, Šárkou Valáškovou, Lenkou Zavadilovou, Michaelem Židův a SUPŠ Uherské Hradiště
- 8 11:45 | **Kaple Sv. Michaela Archanděla při kostele Nanebevzetí Panny Marie**
setkání s Miroslavem Hlinkou
- 9 14:00 | **Na dvorku, Tylova 274**
setkání se Simonou Kala
- 10 14:10 | **Ve stodole, Tylova 294**
setkání s Václavem Němcem a Kateřinou Smidovou
- 6 14:45 | **Kinosál, Sokolovna**
přednáška Martina Wágnera a Josefa Mouchy | Negativy z popelnice 1900–1945
- 6 16:00 | **Kinosál, Sokolovna**
přednáška Jana Pohribného | Rituály dávných časů aneb pouť nejen za evropskými megality
- 17:00 | zakončení Blatenského fotofestivalu

Blatenský fotofestival moderuje **Honza Flaška** a celý víkend hudebně doprovází **Marek Vojtěch**. **Vstupné na všechny výstavy je dobrovolné.** Více informací o autorech a výstavách najdete v katalogu Blatenský fotofestival 2024, který můžete zakoupit v Infocentru, J. P. Koubka 4.

HLAVNÍ VÝSTAVY

v noci, procházíte pustou krajinou, potkáváte jen strážce se psy a maximálně na vás občas mrkne očko hlídací kamery. Tak tyto noční můry mne provázejí... A nejen v La Défense.“

JAN POHRIBNÝ

J. Pohribný, Master QEP je absolvent FAMU. Od roku 1986 pracuje jako samostatný fotograf-výtvarník. Vedle své volné tvorby se věnuje převážně reklamní a ilustrační výtvarné fotografii. Spolupracuje s řadou předních agentur, firem, vydavatelství a časopisů doma i v zahraničí. Od roku 1990 je členem a od roku 2017 prezidentem Asociace profesionálních fotografů (APF). Je dvojnásobným držitelem ocenění APF Osobnost české fotografie a od roku 2019 certifikátu Master QEP. Je zastoupen v řadě mezinárodních i domácích veřejných sbírek. Působí také jako kurátor a organizátor výstav.

Spi, rituální krajino!

Čas, který rámuje jednu ze základních vlastností fotografie, je také součástí tvůrčího procesu vzniku cyklů, které jsem pro toto téma vybral. Spi-rituální geometrie volně navazuje na cyklus Nová doba kamenná, kde jsem se věnoval interpretaci prastarých posvátných míst, rituálů a kultur. Cyklus Andělé na pozadí ztraceného ráje nastoluje otázky: kdo jsme a proč jsme. A cyklus Pittura intima zkoumá krajinu ve spojení s minimalistickou malbou.

RUDO PREKOP

Narodil se v Košicích, v 80. letech vystudoval pražskou FAMU. Řadí se k tzv. Slovenské nové vlně. Nyní žije a pracuje v Praze jako fotograf ve svobodném povolání. Je členem Pražského domu fotografie a Asociace profesionálních fotografů. Od roku 2002 je vedoucím Ateliéru imaginativní fotografie na FAMU. Dosud uspořádal přes 50 samostatných výstav a zúčastnil se více jak 220 skupinových výstav a projektů doma i v zahraničí. Je spoluautorem i realizátorem původní koncepce a výtvarného řešení Muzea Andyho Warhola v Medzilaborcích. V roce 2018 byl jmenován profesorem.

Kosmos

Audiovizuální průřez stejnojmenným cyklem, který vzniká již mnoho let, a ve kterém je autor fascinován tvarovou dokonalostí kruhu rozumem neuchopitelného nekonečna vesmíru, naprogramovaného kosmického řádu, tvořitelského principu.

MIROSLAV NĚMEČEK

Volný fotograf, pedagog, kurátor, zakladatel a provozovatel soukromé Školy kreativní fotografie v Praze. Vystudoval ITF Slezské univerzity v Opavě a ve svých konceptuálně pojatých sériích se dlouhodobě zabývá tématy, jakými jsou identita jedince, sexualita, intimita, čas či pomíjivost. V tvorbě využívá často rozmanitých technik počítačové manipulace i aropriací z různých oblastí výtvarného umění a filmu. V roce 2002 byla mozaika jeho 72 fotografií pod názvem Schody do nebe oceněna Zvláštním uznáním poroty soutěže Czech Press Photo.

Čas, co nikdy nebyl

Výstava je dominantně sestavena ze dvou autorských souborů z poslední doby, Doteky věčnosti (2024) a Půlnoční madony (2024), v nichž silně rezonuje především téma času. Od nezapomenutelné člověk fascinován dočasností a pomíjivostí všeho krásného, ale současně i veden svou stále nenaplněnou touhou po věčnosti. Autor sám zde tuto odvěkou tajuplnou hru mezi pomíjivým a věčným představuje divákovi pro něj typickým způsobem, formou počítačově manipulované portrétní fotografie.

LENA GALLOVIČOVÁ

Súčasná slovenská vizuálna umelkyňa, študovala na FUTU v Košiciach, v Ateliéri súčasného obrazu. Primárne sa vo svojej tvorbe venuje fotografii a sústreďuje sa na prieniky experimentálnej fotografie a voľného umenia. Námety, ktorým sa venuje najradšej, sú portrét, krajina, ľudská figúra, intimita a emócia. Odkazuje na symbolizmus, romantizmus a surrealizmus. Jej diela vtiahnu diváka do intímneho sveta iluzívnej atmosférickej reality. Fotografické práce sú ako keby premostením medzi dvoma svetmi fotografie a maľby. Silnou dominantou v jej tvorbe je portrét, kde

HLAVNÍ VÝSTAVY

zachytáva emócie a nálady daného okamihu, ktorý sa už nikdy viac nezopakuje.

Živá voda, svätá voda

Autorka vo svojom diele odkazuje na očistné kúpele a silu vody. Námety čerpá z mytológie, starých obrazov a rituálov žien. Voda dáva a berie život, ide o istý kolobeh na tomto svete. Vodná hladina reprezentuje akési pomyselné zrkadlo nás samých a celej spoločnosti. Voda života alebo živá voda je motívom, ktorý sa objavuje v rôznych príbehoch a legendách, kde má schopnosť uzdravovať a obnovovať život.

MIROSLAV HLINKA

Fotograf a výtvarník, ktorý sa venuje převážně černobílé fotografii a hlubotiskové technice mezzotinta. Ve svých fotografiích hledá krásu v místech, která jsou na dosah, tedy v běžné krajině a v městských zákoutích. Se

svou výtvarnou tvorbou se zúčastnil mnoha mezinárodních výstav a soutěží, kde získal řadu prestižních ocenění.

Momenty ticha

Černobílé fotografie vás zavedou do tajemného světa kostnic, do míst přístupných, ale i běžně nedostupných, a přiblíží vám tak fenomén kostnic, které byly dříve v evropské kultuře naprosto běžné. Nejde však jen o pouhou fotodokumentaci míst, dnes pozvolna mizejících. Díky hře světla a stínu mají záběry hlubší, výtvarný přesah. Autor zachycuje kostnice s citem a nechává na diváka působit jejich atmosféru.

LIBERECKÁ ŠKOLA FOTO•GRAFICKÁ

LŠFG byla založena v roce 2015. Ve školním roce 2017/2018 se otevřel 1. ročník dlouhodobého studia fotografie. Dálková studia Tvůrčí

fotografie a později otevřený Grafický design vychází ze zkušeností a odborné erudice lektorů. V rámci výuky je kladen důraz na individuální umělecký vývoj a všeobecný rozhled frekventantů. Absolventi kurzů by měli umět řemeslné zpracování foto/grafiky, samostatně tvořit a posílit svou tvůrčí praxi ve výstavních souborech.

Akce 14424

Účastníci byli vyzváni, aby si připravili jednu fotografii v maximální kvalitě. V rámci školního krajinářského plenéru každý z aktérů krátce představil své dílo a následně jej spálil. Účastníci na list papíru popsali fotografii nebo důvod výběru (spálení). Během akce většinu popela rozfoukal vítr. Vystavený popel je umístěn na umělém ohništi, kolem jsou pověšeny texty. Prostor je doplněn fotografickým záznamem z akce a videosmyčkou.

OTEVŘENÁ SCÉNA

JANA BAUEROVÁ | Ve stopách

Chodit přírodou s otevřenými očima mě naučil můj dědeček. Historické fotografie jsem zkombinovala se svými fotografiemi povrchů cest a „lesních podlah“, které při chůzi krajinou vnímám spolu se zvuky, vůněmi, pocity.

VALDEMAR BEDNARZ | Smutná krajina (Horní Slezsko)

Trinecké železářny ve východním cípu České republiky. Zdroj práce a obživy pro celý region, série snímků focená na 40 let expirované inverzní filmy ORWO, volány crossprocesem.

DANIELA BÚRYOVÁ | Sestry

Sestry – dva různé světy, dva různé životy, které se ale neustále proplétají a čas prohlubuje jejich vzájemné pouto.

JIŘÍ BŽOCH | Zub času

Spojení vášně pro cestování po památkách se starými fotografickými technikami. Na fotografiích jsou zříceniny jižních Čech, které jsem zhotovil časově náročnou technikou olejotisku a gumotisku.

PETRA DACHTLER | Betonové memento

Velký strahovský stadion je unikátním a velkolepým symbolem své doby. Dodnes vzbuzuje v mnohých jeho návštěvnících podvědomý respekt. Svou bezprecedentní velikostí a mohutností činí z člověka malou součást čehosi většího, nadřazeného.

© Martina Koubková

MICHAL FRÝDA | Ryba žije

Na co myslí ryba v čase vánočním? Má nějaká přání? Cítí se nějak? Odlehčený pohled na téma, během kterého nedošlo k jakékoli újmě.

KATEŘINA GÖTTLICOVÁ | Moje vnoučata

Soubor Moje vnoučata mapuje jejich podobu od narození do věku 14 let. Fotografie vznikaly při naší každoroční letní společné dovolené.

MARTINA GRMOLENSKÁ | Hola Futuro/Ahoj, budoucnosti

Lidé v bolivijském Uyuni chtějí mít aspoň trochu zelené město, třebaže provoz těžkých nákladáků a betonování nepatrných zbytků půdy nové výsadbě stromů nepřeje. Stromy chrání všemožnými způsoby.

ALEŠ JUNGMAN | 1/125 vteřiny

Synchronizace mezi mnou, krajinou, fotoaparátem a bleskem na čas 1/125 vteřiny. Fotografie krajiny chápu jako výzkum neznámého prostoru za hranici svého důvěrného a civilizovaného působení.

SIMONA KALA | Pod vlivem měsíce

Čas dokáže být neúprosný zejména ve spojitosti se spánkem. Mnohdy se nám ho na spánek nedostává nebo se naopak nesmírně vleče, když nejde spát.

BARBORA KNOBOVÁ | Kůže, kterou nosím

Vše, co prožijeme, nás nějakým způsobem vždy poznamená. Co všechno utváří naši osobnost? Jak vnímám své vlastní tělo? Subjektivně dokumentární fotografický soubor zachycuje můj již třetí pobyt v porodnici.

MAREK KOLIHA | Anatomie času

Čas je pouhá fyzikální veličina a lze ho zachytit jen nepřímou v jeho projevech. Rozhodl jsem se fotografickou metodou zkoumat projevy Newtonova kyvadla. Jde o anatomické

zachycení času na hranici biologie, fyziky a božské energie.

MARTINA KOUBKOVÁ | I hate when it is 2:30 PM/Nesnáším, když je 14:30

S železnou pravidelností se zcela automaticky dívám na hodinky přesně v tuto denní dobu. Půl třetí. Není ještě příliš pozdě. Ale není už úplně málo. Proč mi všechno tak trvá?

ŠÁRKA KOŠATECKÁ | Z nouze ctnost

Soubor, který ve svém prvním plánu znázorňuje běh dějin od pravěku po současnost vyobrazením vybraných epoch za využití lidské siluety v kombinaci s kuchyňským sklem.

LENKA KREJČOVÁ | Za pět minut dvanáct

Soubor o životě v hospici dává nahlédnout do prostředí, ve kterém se pečuje o lidi v terminálním stádiu života, kde zůstává jen člověk v přímém a tom nejintimnějším setkání, které se sebou může mít.

TOMÁŠ LOUKOTA | 4 648 hodin

Cestou z práce a do práce jsem za posledních 25 let strávil přibližně 4 648 hodin. Tento promarněný čas zůstává nevratný. Fotografie zachycují okamžiky z těchto cest.

FILIP MACHAČ | Míň než nic

Soubor vznikl v malé horské vesnici, která leží na úpatí Kavkazu ztracená mezi kopci, nenápadná. Čas je zde jen bezvýznamným pojmem, vše plyne v rytmech a cyklech, jež udává hlavně příroda.

VÁCLAV MALINSKÝ | Zlomky dětství

Ve svém dlouhodobém, silně osobním projektu se snažím zachytit vzácné a v čase velmi pomíjivé okamžiky dětství svých dvou synů.

VÁCLAV NĚMEC | Karavany

Obytné přívěsy, odložené a opuštěné kdesi v krajině. Plné příběhů z dalekých cest, žijí svůj nový život jako útočiště tuláků a lidí spjatých se zemí.

OTEVŘENÁ SCÉNA

HANA PEŠKOVÁ | Má tichá zahrada

Zahrada je mým intimním prostorem, který mě kotví v přirozeném pohybu času. Pozoruji čas, jak zahradou proplová a mění ji.

MARTA REŽOVÁ | Ukolébavka

Soubor je osobním deníkem, plným rozličných emocí, které jsem prožívala během určitého období. Každá jednotlivá fotografie byla součástí cesty, kdy se můj život nevědomky proměňoval.

VLADIMÍR SKALICKÝ | Čas jednoho stromu

Chodím fotografovat jeden strom víc jak deset let. V životě člověka to je doba „dlouhá“, „Můj“ strom ale je jakoby stále stejný. Čas je relativní.

KATEŘINA SMIDOVÁ | Když čas nehraje svoji roli

Miss Sugar XXL – v době vzniku reportáže ji bylo 64 let, přesto měla energie na rozdávání – a rozdávala ji a rozdávala prostřednictvím striptýzu.

LUBOMÍR STIBUREK | Hodiny prchají...

Celý život mě zajímá dokumentární fotografie. Zaznamenávám život kolem sebe, ale

snažím se, aby moje snímky odrážely i můj vztah k tomu, co se kolem mě děje.

GABRIELA ŠTANCLOVÁ | Proměny

Pulsující život a změny kolem nás. Lesy elektrických sloupů přivádějící k nám tolik potřebnou energii. Tovární haly zakrývající města a pohlcující pole. Každý pár fotografií vypráví příběh vzájemného prolínání přírody s lidskou činností.

ŠÁRKA VALÁŠKOVÁ | Okamžik

Tak krátký a přesto mocný ... ty nejzásadnější zlomové události našich životů jsou většinou dílem okamžiku. Jsme schopni si uvědomit jeho sílu?

SVATOPLUK VELKOBORSKÝ | 1692 dní

Nehezke fotografie nehezkeho příběhu. Každý rok v České republice 7200 žen onemocní rakovinou prsu. 1600 z nich zemře. Co podstoupí ty, co měly větší štěstí?

LENKA ZAVADILOVÁ | Byla jedna škola

Škola, kde už nikdy nebude zvonit na hodinu, třídy, kde nezůstalo kromě starých vestavěných skříní vůbec nic. Místo, kde se dávno zastavil čas.

MICHAEL ŽIDŮV | Stejný čas, jiná doba

Soubor sestává z dvojic fotografií zobrazujících totéž místo. Na první pohled se zdá, že snímky vznikly v odstupu dlouhém desítky let, ve skutečnosti časový rozdíl mezi pořízením obou fotografií činí desítky vteřin.

STŘEDNÍ UMĚLECKOPRŮMYSLOVÁ ŠKOLA UHERSKÉ HRADIŠTĚ | 0-23

Žáci si vylosovali hodinu na škále 0-23 hod, kterou měli vyjádřit jakýmkoliv multimediálním způsobem. Výsledkem je soubor různorodých fotografií a videí, které znázorňují po sobě jdoucí hodiny v rámci dne.

© Šárka Valášková

DOPROVODNÝ PROGRAM

PŘEDNÁŠKY

RUDO PREKOP | Imaginativní fotografie

Průřez životem a tvorbou autora, člena Slovenské nové vlny a spoluzakladatele Muzea Andyho Warhola v Medzilaborcích. Autorský průvodce jednotlivými tvůrčími projekty a fotografickými cykly.

JAN POHRIBNÝ | Rituály dávných časů aneb Pouť nejen za evropskými megality

Více než zoleťou obsesi nejstaršími kultovními a rituálními místy Evropy završil Jan Pohribný rozsáhlou knihou Magic Stones, která vyšla v nakladatelství Merrell Publishers v Londýně a v koedici ve Slovartu také v češtině a francouzsky v Edition Toucan. Jeho putování doplní i prastaré kultovní stavby v Jižní Koreji nebo Japonsku.

MARTIN WÁGNER, JOSEF MOUCHA |

Negativy z popelnice 1900-1945

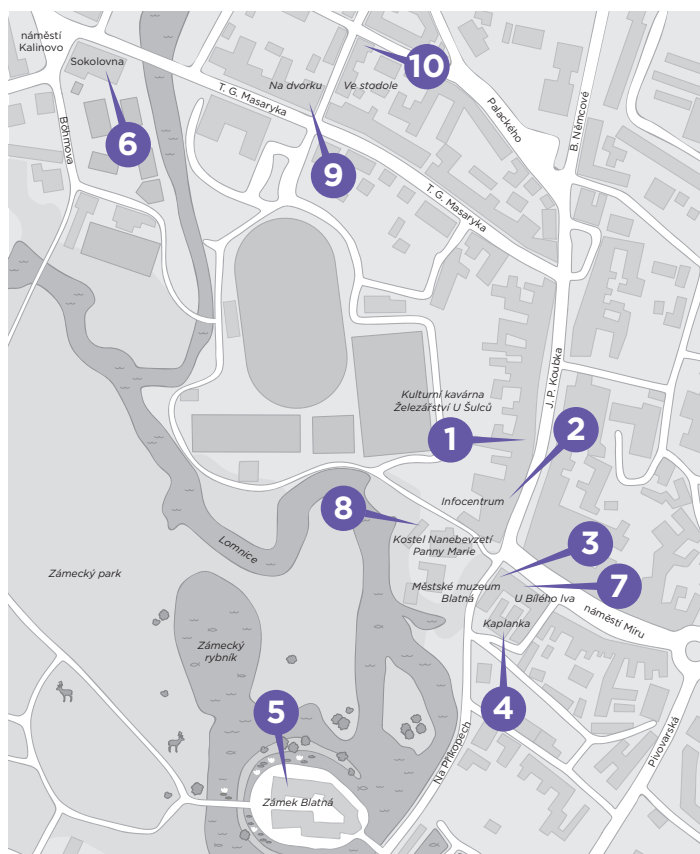
Projekce obrazové části připravované knihy téhož názvu nabízí okamžiky zachráněné před zapomenutím fotografem a nakladatelem Martinem Wágnerem. Zpravidla anonymní snímky nebyly většinou datovány, sestavení retrospektivy to však nebránilo. Ráz někdejšího života dokládá i přibližná chronologie reprodukcí. Původně soukromé památky se ve zpětném pohledu mění v nadosobní symboly osudů obyvatel střední Evropy.

OZVĚNY FOTOJATEK

Fotojatek jsou malý potulný festival, který promítá skvělé fotky na plátna kin. Uvidíte fotosérie od špiček světové i domácí tvůrčí a dokumentární fotografie, a navíc s hudební podmalbou. Zážitek zintenzivní moderování Honzy Flašky balancující mezi odbornou přednáškou a stand up komedií. Výběr fotografických sérií je letos zaměřený na ČAS.

MAREK VOJTĚCH

Pražský divadelník, muzikant a výtvarník. Vedle své tvorby pro děti, která jej živí, je i příležitostným interpretem svých písní za doprovodu akordeonu.

Děkujeme: manželům Mertlovým, manželům Tuháčkovým, Ivaně Capouškové, P. Rudolfovi Huškovi, Vendule Žilové, Kláře Jánské a dalším.